

Številka: 452-5/2020-15/622
Datum: 9. 10. 2020

Agencija za energijo izdaja na podlagi 274. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13) in v povezavi z zahtevkom družbe, ki jo zastopa, za odpravo in razveljavitev odločbe – Soglasje za priključitev št. z dne 19. 12. 2019 družbe, ki jo zastopa, naslednjo

ODLOČBO

1. Zahtevek družbe, za odpravo in razveljavitev odločbe po nadzorstveni pravici – Soglasje za priključitev št. z dne 19. 12. 2019, ki jo je izdala družba, se zavrne.
2. Posebni stroški v zvezi z izdajo te odločbe niso nastali.

Obrazložitev:

Distribucijski operater, (v nadaljevanju distribucijski operater), je po pooblaščenima osebama in, zaposlenima pri, 19. 12. 2019 izdala odločbo št. (v nadaljevanju soglasje), s katerim je na zahtevo družbe (v nadaljevanju stranka) za objekt lastna raba in MHE bila povečana priključna moč na obstoječem priključku. Soglasje je bilo stranki vročeno 30. 12. 2019, zoper njega pa se stranka v zakonitem roku ni pritožila, zato je soglasje postalo dokončno in pravnomočno.

Agencija za energijo (v nadaljevanju agencija) je 8. 4. 2020 prejela zahtevo stranke za odpravo in razveljavitev soglasja, saj razvrstitev odjema – lastna raba po mnenju stranke ne ustreza dejanskemu stanju. MHE je bila vseskozi priključena na ... kV distribucijsko omrežje preko lastnega transformatorja kV in bi morala zato v soglasju biti navedena kot priključena na srednjo napetost in ne na nizko napetost. Tudi iz Pogodbe o uporabi sistema št. z dne 7. 12. 2016 je namreč razvidno, da je bila lastna raba razvrščena v odjemno skupino – srednje napetostni nivo in priključno moč kW. Ker se v tehničnem smislu glede lastne rabe proizvodne naprave z vlogo za povečanje priključne moči ni popolnoma nič spremenilo, pri izdaji izpodbijanega soglasja do teh sprememb ne bi smelo priti.

Agencija je na podlagi prejete zahteve stranke od organa, ki je izdal soglasje, zahtevala spisno dokumentacijo ter dodatna pojasnila v zvezi z zahtevo stranke, zadnje pojasnilo pa je bilo prejeto 17. 9. 2020.

Po določbah 274. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, v nadaljevanju ZUP) pristojni organ po nadzorstveni pravici odpravi odločbo po njeni izdaji in vročitvi:

- če jo je izdal stvarno nepristojen organ, pa ne gre za primer iz 1. točke 279. člena ZUP;

- če je bila v isti zadevi že prej izdana pravnomočna odločba, s katero je bila ta upravna zadeva ob enakem dejanskem in pravnem stanju drugače rešena;
- če je izdal odločbo kakšen organ brez soglasja, potrditve, dovoljenja ali mnenja drugega organa, kadar je po zakonu ali po kakšnem drugem na zakonu temelječem predpisu to potrebno;
- če je odločbo izdal krajevno nepristojen organ.

Pristojni organ pa lahko razveljavi izdano odločbo po nadzorstveni pravici tudi v primeru, če je bil z njo očitno prekršen materialni predpis.

Zahtevk stranke ni utemeljen.

Na podlagi proučitve zahteve stranke ter pridobljene dokumentacije in pojasnil organa, ki je soglasje izdal, agencija ugotavlja, da je izpodbijano soglasje izdal stvarno in krajevno pristojni organ, da pred izpodbijanim soglasjem še ni bila izdana odločba, s katero bi o isti upravni zadevi organ prve stopnje drugače odločil, in da v obravnavani zadevi ne gre za primer, v katerem bi si moral organ prve stopnje pridobiti poprejšnje soglasje, potrditev, dovoljenje ali mnenje drugega organa. Glede na navedeno agencija ugotavlja, da niso podani zakoniti razlogi za odpravo izpodbijanega soglasja iz razlogov iz prvega odstavka 274. člena ZUP.

Agencija je pri pregledu prejete dokumentacije in pojasnil ugotovila, da je bilo stranki za MHE na parcelnih številkah ..., ... in ... k.o. in, 19. 4. 1996 izdano Elektroenergetsko soglasje za gradnjo male HE št. in 6. 5. 1997 Elektroenergetsko soglasje št., v slednjem pa je bila določena odjemna skupina »04 – ostali odjem na 0,4 kV«. Skladno z izdanima soglasjema so se sklepale tudi pogodbe o uporabi sistema. Na podlagi izdanega Elektroenergetskega soglasja za gradnjo male HE št. ... z dne 19. 4. 1996 je bilo treba za priključitev male HE med drugim zgraditi tudi transformatorsko postajo ... kV, kVA. V postopku je bilo ugotovljeno, da gre za transformatorsko postajo MHE, ki jo je na svoje stroške zgradila stranka in je po izgradnji tudi ostala v lasti stranke.

Zaradi popolnitve baze podatkov z merilnimi mesti proizvodnih virov električne energije je pooblaščen izvajalec nalog distribucijskega operaterja spremenil številko in naziv obstoječega merilnega mesta stranke za lastno rabo elektrarne št.-, in jo oštevilčil oziroma preimenoval v št. -, O navedenem je bila stranka obveščena z dopisom družbe št. z dne 3. 6. 2019.

Na podlagi vloge stranke za povečanje priključne moči z dne 5. 12. 2019 je distribucijski operater izdal izpodbijano soglasje, s katerim je na podlagi 4. točke prvega odstavka 113. člena Sistemskih obratovalnih navodil za distribucijsko omrežje električne energije (Uradni list RS, št. 41/11, 17/14 - EZ-1, v nadaljevanju SONDO) odjem (lastna raba) prevzemno-predajno mesto uvrstil v skupino končnih odjemalcev »Odjem na NN z merjeno močjo«, čeprav je iz priključne sheme v izpodbijanem soglasju jasno razvidno, da gre za priključitev na SN-nivo. V skupino končnih odjemalcev »Odjem na srednji napetosti od 1 do 35 kV« so na podlagi navedene 4. točke razvrščena prevzemno-predajno mesto, ki se vključuje v distribucijsko omrežje na SN-nivoju, pri čemer sta pogoja za uvrstitev v to skupino minimalna priključna moč, ki znaša na 10-kV nivoju 330 kW, na 20-kV 660 kW in na 35-kV 1150 kW, in lastništvo elektroenergetske infrastrukture (minimalno transformatorska postaja SN/NN in pripadajoče NN-omrežje). Pri tem pa distribucijski operater pri ugotavljanju dejanskega stanja ni upošteval dejstva, da je transformatorska postaja MHE,

ki je priključena na SN-distribucijsko omrežje, ostala v lasti stranke in ni bila predana v upravljanje distribucijskemu operaterju.

Distribucijski operater je tako v postopku izdaje soglasja pri ugotavljanju dejanskega stanja upošteval, da znaša nova priključna moč v ... kW, priključna moč odjema za lastno rabo pa ... kW, in tako ugotovil, da pogoj iz 4. točke prvega odstavka 113. člena SONDO za uvrstitev v skupino končnih odjemalcev »Odjem na srednji napetosti od 1 do 35 kV« sicer ni izpolnjen, vendar pa pri ugotovitvi dejanskega stanja ni upošteval zatečenega dejanskega stanja, ki se nanaša na lastništvo transformatorske postaje ... MHE, saj je le-ta v lasti stranke in je priključena na SN- distribucijsko omrežje, na osnovi česar je bilo prevzemno-predajno mesto uporabnika pred izdajo novega soglasja za priključitev razvrščeno v skupino končnih odjemalcev »Odjem na srednji napetosti od 1 do 35 kV«.

Razlog za razveljavitev izdane odločbo po nadzorstveni pravici po drugem odstavku 274. člena ZUP je podan, če je bil z njo očitno prekršen materialni predpis. Samo zaradi nepravilno ali nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja pa odločbe po nadzorstveni pravici ni mogoče razveljaviti. Zaradi nepravilno ali nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja je mogoče odpraviti odločbo le v pritožbenem postopku, vendar stranka pritožbe zoper izdano soglasje ni vložila. Prav tako kršitev materialnega predpisa ni očitna, če je do napačne uporabe materialnega prava prišlo zaradi napačno ali nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja. Glede na navedeno agencija ugotavlja, da razlogi za odpravo izpodbijanega soglasja iz razlogov iz drugega odstavka 274. člena ZUP prav tako niso podani.

Ker razlogi za odpravo izpodbijanega soglasja niso podani niti iz prvega kakor tudi ne iz drugega odstavka 274. člena ZUP, je agencija na podlagi 275. člena ZUP odločila, kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

V postopku izdaje te odločbe posebni stroški niso nastali, zato je agencija v skladu s 118. členom ZUP odločila, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

Ta odločba je takse prosta skladno z drugim odstavkom 2. člena Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 – uradno prečiščeno besedilo, 14/15 – ZUUJFO, 84/15 – ZZelP-J, 32/16 in 30/18 – ZKZaš).

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo na podlagi prvega odstavka 418. člena EZ-1 in drugega odstavka 277. člena ZUP pritožba ni dovoljena. Zoper to odločbo je dopusten upravni spor, ki se sproži z vložitvijo tožbe v 30 dneh po prejemu te odločbe, in sicer neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali na zunanjih oddelkih ustavnega sodišča glede na sedež ali prebivališče tožnika, lahko pa se pošlje navedenemu sodišču po pošti. Šteje se, da je bila tožba vložena pri sodišču tisti dan, ko je bila priporočeno oddana na pošto. Tožba se vloži v toliko izvodih, kolikor je strank v postopku. Tožbi je treba priložiti upravni akt, ki se izpodbija, v izvorniku, prepisu ali kopiji.

V upravnem sporu je na podlagi Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 - odl. US, 19/15 - odl. US, 30/16, 10/17 – ZPP-E, 11/18 – ZIZ-L in 35/18 – odl. US) ob vložitvi tožbe treba plačati sodno takso, in sicer po tarifni številki 6111 v znesku 148 evrov. Taksa se plača na transakcijski račun sodišča, št. 01100-8450088976.